

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy registrovalo podle § 36 odst. 2 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), dne 25. dubna 2006 pod čj. 11 274/2006-30 Studijní a zkušební řád Univerzity Pardubice.

.....
Ing. J. Beneš, CSc.
ředitel odboru vysokých škol

STUDIJNÍ A ZKUŠEBNÍ ŘÁD UNIVERZITY PARDUBICE

Část první Úvodní ustanovení

Článek 1 Všeobecná ustanovení

- (1) Studijní a zkušební řád Univerzity Pardubice (dále jen „studijní řád“) je vnitřním předpisem Univerzity Pardubice (dále jen „univerzita“) podle § 17 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon“).
- (2) Studijní řád se vztahuje na studenty zapsané ve studijních programech uskutečňovaných univerzitou nebo jejími fakultami, na akademické pracovníky univerzity vyučující v těchto studijních programech a na další odborníky podílející se na výuce.
- (3) Studium probíhá v akreditovaných studijních programech uskutečňovaných univerzitou nebo fakultami. U studijních programů uskutečňovaných univerzitou se podílí na výuce rektorem pověřený vysokoškolský ústav.
- (4) Studium v bakalářských, magisterských nebo doktorských studijních programech může probíhat ve spolupráci se zahraniční vysokou školou, která realizuje obdobný studijní program. Podmínky studia upravuje smlouva zúčastněných vysokých škol. Smlouvu uzavírá jménem univerzity rektor.
- (5) Informace spojené se studiem jsou evidovány v informačním systému studijní agendy (dále jen „IS STAG“) a zveřejňují se prostřednictvím jeho webového rozhraní.
- (6) V případech, kdy tak stanoví zákon nebo Statut univerzity (dále jen „statut“), jsou informace současně zveřejněny:
 - a) na úřední desce univerzity,
 - b) na veřejně přístupném www serveru univerzity.

Článek 2 Práva a povinnosti studentů

- (1) Práva studentů vymezuje § 62 zákona, povinnosti studentů vymezuje § 63 zákona.
- (2) Rozhodování o právech a povinnostech studentů je upraveno § 68 a 69 zákona. Zákon stanoví, v jakých věcech musí být rozhodnutí studentovi doručeno do vlastních rukou. Není-li toto doručení možné, je náhradním doručením oznámení studijního oddělení fakulty, nebo studijního oddělení vysokoškolského ústavu o rozhodnutí ve věci na úřední desce univerzity.

Článek 3 Organizace akademického roku

(1) Akademický rok trvá od 1. října do 30. září následujícího roku. Dělí se na zimní a letní semestr. Semestr se člení na výukové období, zkouškové období a období prázdnin. V období letních prázdnin lze organizovat odborné praxe a kurzy. Volný čas studentů však nesmí být kratší než čtyři nepřetržité týdny.

(2) Časové rozvržení akademického roku je dáno harmonogramem univerzity a harmonogramy fakult nebo vysokoškolských ústavů. Harmonogram univerzity každoročně vyhláší rektor po dohodě s děkany a řediteli vysokoškolských ústavů tak, aby výuka v semestru byla na všech fakultách a vysokoškolských ústavech zahájena k témuž datu a délka jednotlivých období semestru byla stejná.

Harmonogram univerzity obsahuje:

- a) začátek a konec přednáškového období jednotlivých semestrů,
- b) začátek a konec zkouškového období jednotlivých semestrů,
- c) začátky a konce prázdnin jednotlivých semestrů.

Harmonogram fakulty nebo vysokoškolského ústavu obsahuje další aktivity, zejména:

- a) termíny zápisů pro jednotlivé typy, formy nebo ročníky studia,
- b) organizaci posledního semestru studia s ohledem na termíny státních zkoušek,
- c) termíny státních zkoušek.

(3) V odůvodněných případech může být přednáškové období zimního semestru zahájeno z rozhodnutí děkana, nebo ředitele vysokoškolského ústavu před začátkem akademického roku. Tuto skutečnost oznámí děkan, nebo ředitel vysokoškolského ústavu s udáním důvodu rektorovi. Tato výuka je považována za součást akademického roku a platí pro ni ustanovení tohoto studijního řádu.

Článek 4 Studijní program, studijní plán a osobní studijní plán

(1) Základním projektem vzdělávací činnosti univerzity a jejích součástí je studijní program. Typy studijních programů a jejich charakteristiky jsou definovány v § 44 až 47 zákona. Seznam akreditovaných studijních programů univerzity a jejich součástí, včetně jejich členění na studijní obory, formy výuky a standardní doby studia, je zveřejněn na úřední desce univerzity a na veřejně přístupném www serveru univerzity.

(2) Forma výuky a standardní doba studia je pro každý akreditovaný studijní program a studijní obor, pokud se studijní program na studijní obory člení, stanovena v rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „ministerstvo“).

(3) Základní obsahovou jednotkou studijního programu je studijní předmět (dále jen „předmět“). Předměty mohou mít tyto statuty:

- a) povinné, které student v rámci zapsaného studijního programu musí absolvovat a zakončit způsobem předepsaným studijním plánem,
- b) povinně volitelné, u kterých je student povinen si vybrat z nabídky předepsaný počet a zakončit způsobem předepsaným studijním plánem,
- c) volitelné, které student může volit podle svého uvážení.

(4) Pokud to kapacitní možnosti dovolí, může si student, se souhlasem vedoucího pracoviště zabezpečujícího výuku předmětu, zapsat a absolvovat předměty jiných studijních programů. Tyto předměty mají v osobním studijním plánu v bakalářském a magisterském studijním programu (dále jen „osobní studijní plán“) a v individuálním studijním plánu v doktorském studijním programu (dále jen „individuální studijní plán“) statut předmětů volitelných.

(5) Pro každý předmět zveřejní pracoviště zabezpečující výuku předmětu prostřednictvím IS STAG zejména tyto údaje:

- a) rozsah výuky, způsob ukončení a kreditové ohodnocení předmětu,
- b) anotaci předmětu, tj. jeho obsah a cíl,

- c) požadavky na studenta ve vazbě na ukončení předmětu,
 - d) přehled probírané látky,
 - e) doporučené studijní prameny,
 - f) podmínky pro případné omezení zápisu předmětů.
- (6) Studijní plán představuje doporučenou časovou a obsahovou posloupnost předmětů, vedoucí k dosažení vysokoškolského vzdělání v daném studijním programu. Dále obsahuje potřebné informace o všech předmětech, formě studia, způsobu ověřování studijních výsledků a pravidla tvorby osobního studijního plánu nebo individuálního studijního plánu. Studijní plán je zveřejněn v IS STAG a publikován v tištěné účelové publikaci. Studijní plány všech studijních programů, které fakulta nebo vysokoškolský ústav v příslušném akademickém roce uskutečňuje, se zveřejní nejméně dva měsíce před začátkem akademického roku.
- (7) Studijní plán obsahuje zejména:
- a) seznam všech předmětů akreditovaných studijních programů podle studijních oborů s rozlišením povinných, povinně volitelných a volitelných předmětů,
 - b) rozsah hodin přednášek, seminářů a cvičení, způsob ukončení předmětů a jejich kreditovou hodnotu,
 - c) pracoviště fakulty nebo vysokoškolského ústavu garantující výuku daného předmětu,
 - d) doporučenou posloupnost předmětů pro každý studijní program a studijní obor, případně podmínky pro omezení zápisu předmětů.
- (8) Studijní plán v doktorském studijním programu a jeho zveřejnění může děkan, nebo rektor, jedná-li se o studijní program uskutečňovaný univerzitou, upravit odlišně, než je uvedeno v odstavcích 6 a 7.
- (9) Osobní studijní plán, nebo individuální studijní plán si sestavuje student na každý akademický rok a zapisuje jej do výkazu o studiu a do IS STAG. Při zápisu předmětů předkládá výkaz o studiu na studijním oddělení fakulty, nebo vysokoškolského ústavu. Zápisy předmětů ve výkazu o studiu a v IS STAG jsou shodné. V případě odlišnosti platí údaj uvedený ve výkaze o studiu potvrzený studijním oddělením fakulty, nebo vysokoškolského ústavu.
- (10) Při tvorbě osobního studijního plánu, nebo individuálního studijního plánu musí student respektovat požadavky tohoto studijního řádu, studijního plánu svého studijního oboru, pravidla návaznosti předmětů a způsob přihlašování povinně volitelných a volitelných předmětů podle studijního plánu a principy kreditového systému, není-li tímto studijním řádem nebo vnitřní normou stanoveno jinak.
- (11) Zápisem předmětů se stává osobní studijní plán, nebo individuální studijní plán pro studenta závazným.
- (12) Ve výjimečných případech může děkan, nebo ředitel vysokoškolského ústavu na žádost studenta povolit osobní studijní plán nebo individuální studijní plán, který se může přiměřeně lišit v požadavcích uvedených v odstavci 10.

Článek 5 **Kreditový systém**

- (1) Kreditový systém umožňuje studentovi vytvoření osobního studijního plánu, nebo individuálního studijního plánu plnění podmínek studia a zároveň slouží k prokázání splněných studijních povinností.
- (2) Každý předmět má ve studijním plánu přiřazenu kreditovou hodnotu, která vyjadřuje míru zátěže studenta při studiu daného předmětu. Předmět má kreditové ohodnocení bez ohledu na statut předmětu. Statut předmětu může být pro různé studijní programy nebo studijní obory odlišný.
- (3) Standardní roční studijní plán je hodnocen počtem 60 kreditů, které jsou rozděleny poměrně mezi předměty při respektování jejich obtížnosti a časové náročnosti.
- (4) Student získá příslušný počet kreditů ukončením předmětu způsobem předepsaným studijním plánem. Tento počet kreditů může být za určitý předmět započítán pouze jedenkrát s výjimkou tělesné výchovy.
- (5) Pro postup do studia vyššího ročníku musí student získat alespoň 40 kreditů za předměty zapsané ve dvou bezprostředně předcházejících semestrech.
- (6) Získal-li student alespoň 20 kreditů za předměty zapsané ve dvou bezprostředně předcházejících semestrech, ale nesplnil podmínky stanovené v odstavci 5, musí se zapsat v dalším akademickém roce do téhož ročníku.

- (7) Studentovi, který nezískal v jednom akademickém roce alespoň 20 kreditů, je studium ukončeno podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Toto se nevztahuje na studenty posledních ročníků studijních programů, kteří příslušné kredity získali v předcházejících ročnících. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.
- (8) Neukončí-li student zapsaný předmět stanoveným způsobem, zapíše si předmět znovu. Během studia jednoho studijního programu si student může předmět zapsat celkem nejvýše dvakrát.
- (9) Ve výjimečných případech může děkan, nebo ředitel vysokoškolského ústavu na žádost studenta povolit třetí zápis předmětu.
- (10) Nemůže-li student ukončit zapsaný předmět stanoveným způsobem pro nesplnění podmínky návaznosti na jiný předmět, studijní oddělení fakulty, nebo studijní oddělení vysokoškolského ústavu mu zápis nesplněného navazujícího předmětu anuluje.
- (11) Povinnost opakování předmětu se nevztahuje na volitelné předměty.
- (12) Na žádost studenta může děkan, nebo ředitel vysokoškolského ústavu povolit nahrazení zapsaného povinně volitelného předmětu jiným předmětem.
- (13) O implementaci kreditového systému v doktorských studijních programech rozhoduje děkan, nebo rektor, uskutečňuje-li studijní program univerzita.

Část druhá Bakalářské a magisterské studijní programy

Článek 6 Organizace studia

- (1) Základním způsobem výuky předmětů v prezenční formě studia jsou přednášky, semináře, cvičení, zpracování projektů a laboratorní cvičení. Studijní program může dále požadovat absolvování exkurzí a praxí.
- (2) V kombinované formě studia je základním způsobem výuky samostatné studium s využitím distančních opor, doplněné skupinovými konzultacemi.
- (3) Účast studentů na laboratorních cvičeních je povinná. U ostatních způsobů výuky určí rozsah povinné výuky vedoucí pracoviště zabezpečující výuku.

Článek 7 Kontrola a hodnocení studia

- (1) Kontrola a hodnocení studia má tyto formy:
- a) kontrola studia předmětů,
 - b) kontrola studijní etapy (ročníku),
 - c) hodnocení studia celého studijního programu nebo jeho ucelené části.
- (2) Kontrola studia předmětů se uskutečňuje jednou nebo kombinací těchto forem:
- a) průběžnou kontrolou,
 - b) zápočtem,
 - c) klasifikovaným zápočtem,
 - d) zkouškou,
 - e) soubornou zkouškou.
- (3) Kontrolou studijní etapy (ročníku) se rozumí porovnání studentem získaných kreditů s kreditovým minimem stanoveným v čl. 5 odst. 5 až 7.
- (4) Hodnocení celého studia se provádí státní závěrečnou zkouškou.
- (5) Pokud je u předmětu ve studijním plánu stanoven zápočet i zkouška, nemůže student bez zápočtu zkoušku vykonat.

- (6) V případě, že student při zkoušce, klasifikovaném zápočtu nebo zápočtu nevyhoví nebo se nedostaví a neúčast do pěti pracovních dnů uspokojivě neodmluví, má nárok na dva opravné termíny.
- (7) Ve zvláště zdůvodněných případech může děkan, nebo ředitel vysokoškolského ústavu povolit jeden mimořádný opravný termín pro klasifikovaný zápočet nebo zkoušku.
- (8) Znalosti studenta u zkoušky nebo klasifikovaného zápočtu se hodnotí klasifikací podle tabulky:

Klasifikace	Číselná hodnota	ECTS Grade
Výborně	1,0	A
Výborně minus	1,5	B
Velmi dobře	2,0	C
Velmi dobře minus	2,5	D
Dobře	3,0	E
Nevyhověl	4,0	F

- (9) Klasifikace se zapisuje studentovi do výkazu o studiu a do IS STAG. Pro zkrácení se klasifikace stupněm „výborně minus“ a „velmi dobře minus“ zapisuje do výkazu o studiu jako „výborně-m“, respektive „velmi dobře-m“. Klasifikace „nevyhověl“ se zaznamená do IS STAG, do výkazu o studiu se nezapisuje.
- (10) Student má právo požádat vedoucího pracoviště zabezpečujícího výuku o změnu zkoušejícího při opravné zkoušce nebo požádat o zkoušku před komisí.
- (11) K hodnocení studijní etapy (ročníku), ucelené části studia nebo výsledku celého studia slouží vážený průměr (VP), který se vypočítá ze vztahu:
- $$VP = \frac{\sum (\text{kredity} \times \text{čís. hodnota klasifikace})}{\sum \text{kredity za klasifikované předměty}}$$
- (12) Evidenci studijních výsledků studentů, výsledků kontrol studia, zápisy do ročníků a přerušení studia vedou studijní oddělení fakult, nebo vysokoškolských ústavů.

Článek 8 Státní závěrečná zkouška

- (1) Studium ve studijním programu se řádně ukončuje státní závěrečnou zkouškou (dále jen „SZZ“), jejíž součástí je v bakalářských studijních programech zpravidla obhajoba bakalářské práce a v magisterských studijních programech obhajoba diplomové práce. Formální úprava bakalářských a diplomových prací se řídí směrnici vydanou univerzitou (dále jen „směrnice univerzity“).
- (2) Členy komise pro SZZ a jejího předsedu jmenuje děkan, nebo ředitel vysokoškolského ústavu. Na složení komise se vztahuje § 53 zákona. Práci komise řídí její předseda nebo v době jeho nepřítomnosti jím pověřený člen komise.
- (3) Ke SZZ může přistoupit jen student, který splnil všechny požadavky studijního plánu.
- (4) SZZ musí být vykonána nejpozději do dvou let od ukončení akademického roku, ve kterém vznikl studentovi nárok na její vykonání podle odstavce 3.
- (5) Předměty, které jsou součástí SZZ, musí být pro každý studijní program a studijní obor uvedeny ve studijních plánech.
- (6) Každý předmět SZZ a obhajoba diplomové nebo bakalářské práce se hodnotí zvlášť podle čl. 7 odst. 8. Při hodnocení diplomové nebo bakalářské práce komise přihlíží k hodnocení vedoucího a oponenta diplomové práce, nebo vedoucího a oponenta bakalářské práce, pokud byl určen. Celkové hodnocení SZZ určí komise pro SZZ hlasováním na neveřejném zasedání známkou podle čl. 7 odst. 8. Pokud obdrží student z jednoho předmětu nebo z obhajoby diplomové nebo bakalářské práce hodnocení „nevyhověl“, je celkové hodnocení SZZ „nevyhověl“.
- (7) Pokud student neobhájí diplomovou nebo bakalářskou práci, rozhodne komise pro SZZ, zda práci přepracuje, nebo mu bude zadána nová práce.

(8) SZZ lze opakovat jednou, a to nejdéle do jednoho roku od zkoušky neúspěšné. Při opakované SZZ je student zkoušen z té části SZZ, která byla hodnocena známkou „nevyhověl“. Ve zvlášť odůvodněných případech může na žádost studenta děkan, nebo ředitel vysokoškolského ústavu povolit druhý opravný termín.

(9) Celkový výsledek studia se hodnotí stupni „prospěl s vyznamenáním“ nebo „prospěl“.

(10) Stupně „prospěl s vyznamenáním“ získává student, který splnil tyto podmínky:

- a) v průběhu studia ve studijním programu nebyl klasifikován z povinných a povinně volitelných předmětů známkou „dobře“; pokud byl klasifikován známkou dobře nejvýše ve dvou předmětech, může si opravit hodnocení z těchto předmětů v průběhu posledního akademického roku studia,
- b) celkové hodnocení SZZ bylo klasifikováno stupněm „výborně“,
- c) vážený průměr z povinných a povinně volitelných předmětů za celou dobu studia v bakalářském studijním programu, nebo v magisterském studijním programu, který nenavazuje na bakalářský studijní program, byl nejvýše 1,50,
- d) vážený průměr z povinných a povinně volitelných předmětů za celou dobu studia v magisterském studijním programu navazujícím na bakalářský studijní program byl nejvýše 1,25.

(11) Pokud se student nedostaví ke SZZ a svou neúčast do pěti pracovních dnů děkanovi, nebo řediteli vysokoškolského ústavu uspokojivě neomluví, je ze všech částí SZZ hodnocen stupněm „nevyhověl“. Pokud děkan, nebo ředitel vysokoškolského ústavu uzná omluvu jako oprávněnou, určí mu náhradní termín složení SZZ.

Článek 9

Státní rigorózní zkouška

(1) Absolventi magisterských studijních programů, kteří získali akademický titul magistr, mohou vykonat v téže oblasti studia státní rigorózní zkoušku, pokud je tato možnost pro daný studijní program akreditována.

(2) Pravidla rigorózního řízení a průběh státní rigorózní zkoušky, konané v oblasti magisterského studijního programu uskutečňovaného fakultou, stanoví vnitřní předpis fakulty, nebo vnitřní předpis univerzity, koná-li se státní rigorózní zkouška v oblasti magisterského studijního programu uskutečňovaného univerzitou.

(3) Formální úprava rigorózních prací se řídí směrnicí univerzity.

Část třetí

Doktorské studijní programy

Článek 10

Organizace studia

(1) Doktorské studijní programy jsou v souladu s § 47 zákona zaměřeny na vědecké bádání a samostatnou tvůrčí činnost v oblasti výzkumu nebo vývoje.

(2) Studium se uskutečňuje na školících pracovištích doktorských studijních programů, kterými jsou katedry a ústavy fakult nebo pracoviště vysokoškolských ústavů a na pracovištích právnických osob, které se zabývají vzdělávací a vědeckou, výzkumnou, vývojovou nebo další tvůrčí činností, s nimiž univerzita uzavřela dohodu o vzájemné spolupráci při uskutečňování doktorského studijního programu. Dohodu uzavírá po jejím schválení oborovou radou jménem univerzity rektor.

(3) Doktorský studijní program může být na základě smlouvy mezi zúčastněnými právnickými osobami v souladu s rozhodnutím o akreditaci uskutečňován jako společný doktorský studijní program. Smlouvu uzavírá po jejím schválení oborovou radou jménem univerzity rektor. Bližší podmínky uskutečňování společného doktorského studijního programu stanoví směrnice vydaná fakultou, nebo směrnice univerzity, uskutečňuje-li doktorský studijní program univerzita.

(4) Studium studenta doktorského studijního programu (dále jen „doktorand“) probíhá pod vedením školitele doktoranda (dále jen „školitel“) podle individuálního studijního plánu.

(5) Individuální studijní plán a jeho případné úpravy a změny zpracovává společně s doktorandem školitel, který jej předkládá oborové radě k projednání. Individuální studijní plán stanoví dále zejména:

- a) téma disertační práce, přičemž lze toto téma v průběhu studia upřesnit,
- b) vědeckovýzkumnou činnost doktoranda,
- c) pedagogické působení doktoranda,
- d) plán studijních pobytů v České republice a v zahraničí,
- e) časové rozvržení studia.

Individuální studijní plán po projednání v oborové radě schvaluje děkan, nebo ředitel vysokoškolského ústavu.

(6) Doporučenými způsoby výuky jsou přednášky, semináře, kolokvia, individuální konzultace a řízené samostatné studium s konzultacemi.

(7) Standardní doba studia je zpravidla 3 a nejvýše 4 roky, a to v souladu s rozhodnutím o akreditaci příslušného doktorského studijního programu.

Článek 11 Kontrola a hodnocení studia

- (1) Studium předmětu se řádně ukončuje zkouškou, která je souhrnným hodnocením znalostí daného předmětu.
- (2) Forma zkoušky a požadavky na studenta jsou zveřejněny v IS STAG; mohou být součástí studijního plánu.
- (3) Zkouška se hodnotí klasifikací „vyhověl“ nebo „nevyhověl“.
- (4) Pokud se doktorand bez řádně zdůvodněné omluvy ke zkoušce nedostaví, je hodnocen klasifikací „nevyhověl“.
- (5) V případě, že doktorand při zkoušce nevyhoví nebo se nedostaví a neúčast do pěti pracovních dnů uspokojivě neomluví, má nárok na dva opravné termíny. Opravné zkoušky se konají zpravidla před komisí.
- (6) Součástí kontroly studia za akademický rok je roční hodnocení plnění individuálního studijního plánu, které doktorand zpracovává před koncem tohoto akademického roku a předkládá jej školiteli.
- (7) Školitel provede po uplynutí akademického roku kontrolu průběhu studia doktoranda a zpracuje hodnotící zprávu, kterou se stanoviskem vedoucího školícího pracoviště předkládá děkanovi, nebo řediteli vysokoškolského ústavu. Doktorand má právo se k roční hodnotící zprávě školitele i ke stanovisku vedoucího školícího pracoviště vyjádřit.
- (8) Roční hodnocení plnění individuálního studijního plánu i roční hodnotící zpráva školitele se ukládají na studijním oddělení fakulty, nebo vysokoškolského ústavu.
- (9) Další způsoby hodnocení a kontrolu studia stanoví čl. 14 a 16.

Článek 12 Školitel

- (1) Školitele jmenuje a odvolává po schválení oborovou radou děkan, nebo ředitel vysokoškolského ústavu.
- (2) Školitelem může být profesor, docent nebo významný odborník v daném oboru.
- (3) Povinností školitele je především:
 - a) po dohodě s doktorandem stanovit téma disertační práce,
 - b) po konzultaci s vedoucím školícího pracoviště sestavit individuální studijní plán a předložit jej ke schválení oborové radě,
 - c) průběžně sledovat doktorandovo studium a konzultovat s ním zejména průběh jeho vědecké práce,
 - d) hodnotit plnění doktorandova individuálního studijního plánu formou ročního hodnocení,
 - e) společně s vedoucím školícího pracoviště zajišťovat přiměřené věcné a finanční zabezpečení badatelské činnosti doktoranda.
- (4) V odůvodněných případech může vedoucí školícího pracoviště po dohodě se školitelem pověřit zaměstnance, který pomáhá školiteli s vedením doktoranda, funkcí školitele - specialisty.

(5) Vedoucí školícího pracoviště může na základě návrhu školitele v návaznosti na hodnocení studia doktoranda nebo na základě žádosti doktoranda navrhnout děkanovi, nebo řediteli vysokoškolského ústavu změnu školitele. Děkan, nebo ředitel vysokoškolského ústavu rozhodne o případné změně školitele po předchozím souhlasu oborové rady.

(6) Při nevyhovujícím hodnocení doktoranda předloží školitel oborové radě návrh na ukončení studia doktoranda podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Návrh na ukončení studia může iniciovat též vedoucí školícího pracoviště nebo oborová rada. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.

Článek 13 Oborová rada

(1) Odbornou garancí průběhu a kvality studia v doktorském studijním programu sleduje a hodnotí oborová rada, která je ustavena pro každý uskutečňovaný doktorský studijní program, respektive studijní obor.

(2) Členy oborové rady jmenuje na dobu pěti let děkan, po schválení vědeckou radou fakulty, nebo rektor, po schválení vědeckou radou univerzity, uskutečňuje-li doktorský studijní program univerzita. V případě, že se doktorský studijní program uskutečňuje ve spolupráci s jinou vysokou školou nebo jinou právnickou osobou, jmenuje děkan, nebo rektor, uskutečňuje-li doktorský studijní program univerzita, členy oborové rady v souladu s uzavřenou dohodou o vzájemné spolupráci při uskutečňování doktorského studijního programu.

(3) Oborová rada zejména:

- a) posuzuje studijní plán,
- b) schvaluje školitele z řad významných odborníků v oboru, u každého poprvé navrhovaného školitele posoudí dokumentaci jeho vědecké, pedagogické a publikační činnosti,
- c) projednává individuální studijní plány doktorandů,
- d) sleduje a hodnotí úroveň studia,
- e) projednává návrhy školitelů podle čl. 12 odst. 6 a podává své stanovisko děkanovi, nebo řediteli vysokoškolského ústavu,
- f) určuje požadavky k státním doktorským zkouškám,
- g) navrhuje děkanovi, nebo rektorovi, uskutečňuje-li studijní program univerzita, ke jmenování členy zkušební komise pro státní doktorské zkoušky a členy zkušební komise pro obhajoby disertačních prací,
- h) volí ze svého středu předsedu.

(4) Předseda oborové rady, nebo jím pověřený člen, svolává a řídí její jednání a jejím jménem jedná navenek s děkanem, s ředitelem vysokoškolského ústavu nebo s rektorem.

Článek 14 Státní doktorská zkouška

(1) Při státní doktorské zkoušce musí doktorand prokázat schopnost a připravenost samostatného zvládnutí teorie a získání požadovaných znalostí z oblasti studia, včetně znalostí základních metod vědecké práce, hodnocení, kritického posuzování a tvůrčího využívání nových poznatků vědeckého bádání. Obsah státní doktorské zkoušky vychází zejména ze zaměření doktorského studijního programu a individuálního studijního plánu doktoranda.

(2) Předměty, které jsou součástí státní doktorské zkoušky, stanoví na návrh školitele a po projednání v oborové radě děkan, nebo rektor, uskutečňuje-li studijní program univerzita.

(3) Přihlášku ke státní doktorské zkoušce může doktorand podat až po řádném splnění všech požadavků stanovených individuálním studijním plánem. Podává ji s písemným doporučením školitele děkanovi, nebo rektorovi, uskutečňuje-li studijní program univerzita.

(4) S přihlášku ke státní doktorské zkoušce je doktorand povinen předložit písemně zpracovanou odbornou práci v minimálním rozsahu 20 stran, kterou může být literární rešerše problematiky, která je předmětem jeho disertační práce.

(5) Děkan, nebo rektor, uskutečňuje-li studijní program univerzita, stanoví termín státní doktorské zkoušky tak, aby se konala do tří měsíců od přijetí přihlášky.

- (6) Členy zkušební komise pro státní doktorskou zkoušku a jejího předsedu jmenuje děkan, nebo rektor, uskutečňuje-li studijní program univerzita, na návrh oborové rady z profesorů, docentů a dalších odborníků schválených příslušnou vědeckou radou a případně z dalších významných odborníků jmenovaných podle § 53 odst. 3 zákona tak, aby měla zpravidla 5 členů.
- (7) Průběh státní doktorské zkoušky a vyhlášení výsledku jsou veřejné. Průběh zahrnuje vědeckou rozpravu s doktorandem v rámci předmětů stanovených jako součást státní doktorské zkoušky, v rozsahu stanoveném v odstavci 1.
- (8) Jednání před zkušební komisí pro státní doktorskou zkoušku se může konat v jazyce českém, slovenském nebo anglickém. Výjimečně může děkan, nebo ředitel vysokoškolského ústavu, na základě žádosti doktoranda, povolit jednání v jiném světovém jazyce uvedeném v přihlášce.
- (9) Zkušební komise pro státní doktorskou zkoušku jedná o hodnocení výsledku státní doktorské zkoušky na neveřejném zasedání a o klasifikaci se usnáší většinou hlasů přítomných členů. Při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy. Výsledek státní doktorské zkoušky se hodnotí klasifikačními stupni „vyhověl“ nebo „nevyhověl“.
- (10) Pokud se doktorand ke státní doktorské zkoušce nedostaví, aniž by se uspokojivě omluvil nejpozději do pět pracovních dnů, je hodnocen klasifikací „nevyhověl“.
- (11) V případě klasifikace „nevyhověl“ má doktorand právo státní doktorskou zkoušku jednou opakovat, nejdříve však za šest měsíců, nejpozději do jednoho roku od data neúspěšného konání státní doktorské zkoušky.
- (12) O státní doktorské zkoušce a jejím výsledku je veden protokol. Bezprostředně po zasedání zkušební komise pro státní doktorskou zkoušku oznámí veřejně její předseda výsledek státní doktorské zkoušky doktorandovi.
- (13) Po úspěšném vykonání státní doktorské zkoušky vydá studijní oddělení fakulty, nebo studijní oddělení vysokoškolského ústavu doktorandovi protokol o státní doktorské zkoušce podepsaný děkanem, nebo rektorem, uskutečňuje-li studijní program univerzita.

Článek 15 **Disertační práce**

- (1) Disertační práce je výsledkem řešení konkrétního vědeckého úkolu a musí obsahovat původní a uveřejněné výsledky nebo výsledky přijaté k uveřejnění.
- (2) Obsah a forma disertační práce se řídí zvyklostmi obvyklými při publikování výsledků vědeckého bádání v daném oboru. Může mít formu rozsáhlejší práce, případně souboru tématicky jednotných publikací, opatřeného úvodem a závěrem. Formální úprava prací se řídí směrnicí univerzity.
- (3) Disertační práce, nebo úvod a závěr souboru tématicky jednotných publikací musí být uspořádány tak, aby obsahovaly:
- a) současný stav problému, který je jejím předmětem,
 - b) cíl řešeného vědeckého úkolu,
 - c) zvolené metody zkoumání,
 - d) výsledky s důrazem na nové poznatky.
- V disertační práci musí být přesně a konkrétně uvedena použitá literatura a jiné prameny, jichž doktorand v práci použil.
- (4) Disertační práce může být předložena v jazyce českém, slovenském nebo anglickém, výjimečně ve světovém jazyce, ve kterém doktorand vykonal zkoušku z cizího jazyka. Její součástí je souhrn v rozsahu 1 až 2 stran v jazyce anglickém. Není-li práce napsána v jazyce českém nebo slovenském, je česky nebo slovensky napsán souhrn.
- (5) Součástí disertační práce jsou doktorandem vypracované teze s přehledem publikační činnosti doktoranda, která se vztahuje k tématu disertační práce. Teze disertační práce jsou zpracovány v jazyce anglickém a obsahují ve stručné formě základní myšlenky, metody, výsledky a závěry disertační práce v rozsahu 20 normovaných tiskových stran formátu A5.

Článek 16 **Obhajoba disertační práce**

- (1) K obhajobě disertační práce se může doktorand přihlásit po úspěšném vykonání státní doktorské zkoušky.
- (2) Spolu s písemnou přihláškou k obhajobě disertační práce je nutno předložit:
 - a) disertační práci vypracovanou v 5 výtiscích,
 - b) teze disertační práce vypracované v počtu 25 výtisků,
 - c) doporučení školitele k vykonání obhajoby disertační práce,
 - d) stanovisko vedoucího školícího pracoviště k disertační práci,
 - e) přehled odborných aktivit vykonaných v průběhu studia v doktorském studijním programu, včetně seznamu původních a publikovaných výsledků prací nebo prací k publikaci přijatých, s doklady o jejich přijetí k uveřejnění nebo seznamu vytvořených inženýrských nebo uměleckých děl a případné odborné ohlasy na výsledky těchto prací a děl.
- (3) Přihlášku k obhajobě disertační práce podává doktorand děkanovi, nebo rektorovi, uskutečňuje-li studijní program univerzita. Požadované dokumenty se předkládají prostřednictvím studijního oddělení fakulty, nebo vysokoškolského ústavu, které zkontroluje jejich úplnost. Nemá-li přihláška všechny požadované náležitosti a doktorand vady na výzvu v přiměřené lhůtě neodstraní, děkan, nebo rektor, uskutečňuje-li studijní program univerzita, řízení obhajoby disertační práce nezahájí.
- (4) Pokud nedojde k zastavení obhajoby disertační práce podle odstavce 3, jmenuje děkan, nebo rektor, uskutečňuje-li studijní program univerzita, zkušební komisi pro obhajobu disertační práce (dále jen „komise“), která je nejméně pětičlenná. Předsedu a členy komise jmenuje na návrh příslušné oborové rady z jejích členů, odborníků z vysokých škol a vědeckých pracovišť. Alespoň tři pětiny členů komise musí být vysokoškolskými profesory nebo docenty. Počet členů komise z akademické obce univerzity nesmí překročit tři pětiny.
- (5) Předseda komise jmenuje, po projednání se členy komise, nejméně dva oponenty disertační práce (dále jen „oponent“) z odborníků v daném oboru. Alespoň jeden z oponentů musí být vysokoškolským profesorem nebo habilitovaným docentem. Maximálně jeden z oponentů může být členem akademické obce univerzity. Oponentem nelze jmenovat školitele, vedoucího školícího pracoviště a akademického pracovníka, který se na zpracování disertační práce i jen z části účastnil.
- (6) Oponentům je zaslán jeden exemplář disertační práce, společně s jejich jmenováním, nejpozději do jednoho měsíce od zahájení obhajoby disertační práce.
- (7) Oponent je povinen předat předsedovi komise písemně zpracovaný oponentní posudek disertační práce do jednoho měsíce po obdržení disertační práce k posouzení, nebo bez zbytečného odkladu písemně odmítnout jmenování. Pokud oponent jmenování odmítne, nebo neodevzdá oponentní posudek ve stanovené lhůtě, jmenuje předseda komise po projednání se členy komise nového oponenta.
- (8) Oponentní posudek musí obsahovat zejména objektivní a kritický rozbor disertační práce po stránce věcné, ale i formální a jazykové. Oponent hodnotí disertační práci podle úrovně daného vědního oboru ve světě v době jejího podání k obhajobě. Každý oponent je povinen se jednoznačně vyjádřit, zda doporučuje nebo nedoporučuje přijmout disertační práci k obhajobě.
- (9) Předseda komise seznámí doktoranda a jeho školitele s obsahem oponentních posudků jednotlivých oponentů. V případě negativního hodnocení disertační práce dvěma oponenty stanoví na návrh předsedy komise děkan, nebo rektor, uskutečňuje-li studijní program univerzita, nový termín pro předložení přepracované disertační práce.
- (10) Předseda komise stanoví dobu a místo konání obhajoby disertační práce. Tato informace je zveřejněna na úřední desce univerzity a současně je písemně sdělena členům komise, oponentům, školiteli a doktorandovi.
- (11) Obhajoba disertační práce je veřejná. Průběh obhajoby řídí předseda komise, nebo v jeho nepřítomnosti předsedou pověřený člen komise.
- (12) Při obhajobě disertační práce je účast oponentů povinná. Nemůže-li se některý z oponentů obhajoby zúčastnit, může obhajoba proběhnout za podmínky, že nepřítomný oponent podal kladný oponentní posudek disertační práce a nadpoloviční většina přítomných členů komise s obhajobou souhlasí. Obhajoby se musí zúčastnit alespoň jeden oponent.

(13) Obhajoba disertační práce má zpravidla následující průběh:

- a) předsedající zahájí obhajobu, představí doktoranda, sdělí téma disertační práce a seznámí členy komise s přehledem jeho publikovaných výsledků vědeckých prací nebo jím vytvořených inženýrských děl a se všemi písemnými podáními týkající se disertační práce,
- b) doktorand vyloží podstatný obsah a hlavní výsledky své disertační práce,
- c) oponenti přednesou podstatný obsah svých posudků, za nepřítomné oponenty přečte posudek v plném znění předseda komise,
- d) doktorandovi je dána možnost se vyjádřit k předneseným materiálům, zejména zaujmout stanovisko k posudkům oponentů, k námitkám, připomínkám a dotazům a možnost doplnit další informace ke své dosavadní vědecké činnosti,
- e) poté předsedající zahájí diskuzi, které se mohou zúčastnit všichni přítomní.

(14) Doktorand může svoji žádost o obhajobu disertační práce vzít zpět až do zahájení neveřejného zasedání komise. V takovém případě předseda komise vrátí doktorandovi všechny předložené dokumenty a navrhne děkanovi, nebo rektorovi, uskutečňuje-li studijní program univerzita, obhajobu zastavit.

(15) Na neveřejném zasedání komise, kterého se mohou účastnit i oponenti, se vyhodnotí obsah a úroveň disertační práce, připomínky oponentů v oponentních posudcích a odborná úroveň vyjádření doktoranda k oponentním posudkům a k připomínkám v průběhu obhajoby. O výsledku obhajoby disertační práce rozhoduje komise tajným hlasováním. Výsledek obhajoby se hodnotí klasifikačními stupni „vyhověl” nebo „nevyhověl”. Komise je způsobilá rozhodnout, jsou-li přítomny dvě třetiny všech členů komise. Komise rozhoduje nadpoloviční většinou hlasů přítomných členů komise.

(16) Předseda komise oznámí doktorandovi výsledek obhajoby disertační práce veřejně. Písemné vyhotovení rozhodnutí o výsledku obhajoby disertační práce musí být doktorandovi doručeno do vlastních rukou, nejpozději do 30 dnů. Není-li toto doručení možné, je náhradním doručením oznámení rozhodnutí o výsledku obhajoby disertační práce na úřední desce univerzity.

(17) Pokud se doktorand k obhajobě disertační práce nedostaví, aniž by se uspokojivě omluvil nejpozději do pěti pracovních dnů, je hodnocen klasifikací „nevyhověl”.

(18) Pokud doktorand při obhajobě disertační práce nevyhověl, má právo podat novou přihlášku k obhajobě disertační práce nejdříve za šest měsíců, nejpozději do jednoho roku. Obhajobu disertační práce lze opakovat pouze jednou.

(19) O obhajobě disertační práce je veden protokol, jehož přílohou jsou posudky oponentů a závěry komise se stanoviskem k těmto disertačním pracím.

(20) O výsledku obhajoby disertační práce informuje předseda komise oborovou radu a děkana, nebo rektora, uskutečňuje-li studijní program univerzita.

Část čtvrtá Společná ustanovení

Článek 17 Přijímání ke studiu

(1) Zásady pro přijímání ke studiu ve studijním programu a zásady přijímacího řízení stanoví § 48 až 50 zákona a čl. 6 statutu. Pravidla pro přijímací zkoušky stanoví čl. 7 statutu.

(2) Pravidla pro přijímací řízení a podmínky pro přijetí ke studiu ve studijních programech uskutečňovaných fakultou stanoví pro každý akademický rok směrnice vydaná fakultou. Pravidla pro přijímací řízení a podmínky pro přijetí ke studiu ve studijních programech uskutečňovaných univerzitou stanoví pro každý akademický rok směrnice univerzity. Obsah směrnice stanoví čl. 6 odst. 3 statutu.

(3) Na přezkoumání rozhodnutí o přijetí ke studiu se vztahuje § 50 odst. 7 zákona.

Článek 18 **Zápis do studia**

- (1) Sdělením rozhodnutí o přijetí ke studiu vzniká uchazeči právo na zápis do studia. Zápisem do studia se uchazeč stává studentem univerzity.
- (2) Uchazeči, kteří se zápisem do studia stali studenty, se stávají současně tímto dnem členy akademické obce univerzity a příslušné fakulty se všemi právy a povinnostmi danými § 62 až 63 zákona, a to až do dne ukončení nebo přerušení studia.
- (3) Studenti prvního ročníku zpravidla skládají imatrikulační slib.
- (4) Před zahájením každého akademického roku je student povinen si do výkazu o studiu zapsat předměty v souladu se svým osobním studijním plánem nebo individuálním studijním plánem.
- (5) Zápisu podle odstavce 4 se student účastní osobně nebo určí zástupce, který se prokáže úředně ověřenou plnou mocí. Pokud se student v určeném termínu nezapíše a neučiní tak ani do pěti pracovních dnů po termínu zápisu, je mu studium ukončeno podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Ve zvlášť závažných případech může děkan, nebo ředitel vysokoškolského ústavu povolit pozdější termín zápisu. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.

Článek 19 **Uznávání absolvovaných částí studia**

- (1) Studentovi zapsanému ke studiu ve studijním programu může, na jeho písemnou žádost, děkan, nebo ředitel vysokoškolského ústavu, zpravidla po předchozím vyjádření garanta předmětu, uznat předměty nebo část studia dříve absolvované:
 - a) v předchozím studiu nebo v současném studiu v jiném studijním programu uskutečňovaném univerzitou nebo její fakultou,
 - b) v předchozím nebo souběžném studiu na některé vysoké škole v České republice nebo v zahraničí,
 - c) v rámci celoživotního vzdělávání v souladu s § 60 odst. 2 zákona.

Části studia se zde rozumí zakončené studium v trvání minimálně jednoho semestru.

- (2) Kritériem pro uznání předmětů nebo částí studia je zejména:
 - a) míra obsahové shody absolvovaných předmětů s předměty studijního programu, ve kterém je student zapsán, zjištěná porovnáním sylabů,
 - b) shodná nebo vyšší kreditová hodnota absolvovaného předmětu nebo části studia,
 - c) pro absolvování předmětu stejný způsob jeho zakončení.
- (3) Jako uznáný předmět může být uznána skupina předmětů, pokud jejich souhrnný obsah odpovídá požadavkům na míru obsahové shody se zapsaným předmětem.
- (4) Žádost podle odstavce 1 písm. b) a c) je student povinen doložit originály dokladů, případně úředně ověřenou kopií, o úspěšném absolvování předmětu nebo částí studia, včetně klasifikace, počtu kreditů, a sylabem předmětu nebo částí studia potvrzeným vysokou školou.
- (5) Uznání předmětu, nebo částí studia může být podmíněno splněním dalších požadavků týkajících se určitých znalostí nebo vykonáním zkoušky. Podmínky splnění dalších požadavků nebo zkoušky stanoví děkan, nebo ředitel vysokoškolského ústavu.
- (6) Kreditová hodnota uznaných předmětů odpovídá kreditové hodnotě předmětů ve studijním programu, v němž je student zapsán.

Článek 20 **Přestupy**

- (1) O přijetí studenta při přestupu do jiného studijního programu v rámci univerzity nebo při přestupu studenta z jiné vysoké školy rozhoduje děkan přijímající fakulty, nebo rektor, uskutečňuje-li studijní program univerzita.
- (2) Děkan, nebo rektor, uskutečňuje-li studijní program univerzita, může předepsat rozdílové zkoušky, které studentovi chybějí k tomu, aby splnil požadavky studijního programu, na který přestupuje.

(3) V případě, že student již na vysoké škole dříve studoval a požádal o uznání předmětů nebo části studia, rozhodne na základě uznání předmětů nebo části studia děkan, nebo ředitel vysokoškolského ústavu o zařazení studenta do příslušného ročníku.

(4) O změně formy studia z prezenční na kombinovanou nebo naopak rozhoduje na základě písemné žádosti studenta děkan, nebo rektor, uskutečňuje-li studijní program univerzita.

Článek 21 **Přerušení a ukončení studia**

(1) O povolení přerušit studium na písemnou žádost studenta rozhoduje děkan, nebo rektor, uskutečňuje-li studijní program univerzita. V rozhodnutí určí začátek a konec doby přerušení studia.

(2) Po dobu studia v jednom studijním programu je možné přerušit studium v celkové době nejvýše dva roky. Přerušeni studia zaznamená studijní oddělení fakulty, nebo vysokoškolského ústavu studentovi do výkazu o studiu.

(3) Nejdéle do pěti pracovních dnů po skončení přerušení studia je student povinen se znovu zapsat do studia. V případě, že tak neučiní, je mu studium ukončeno podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.

(4) Po přerušení a opětovném pokračování ve studiu se student řídí studijní plánem platným pro daný akademický rok. Toto se vztahuje i na účast na státní zkoušce.

(5) Studentovi je studium přerušeno, byl-li při státní zkoušce v řádném termínu klasifikován stupněm „nevyhověl“, a to do termínu opravné zkoušky. Studium se nepřeruší v případě, že se řádný i opravný termín uskuteční v tomtéž akademickém roce.

(6) Studium v bakalářském studijním programu se řádně ukončuje státní závěrečnou zkouškou, jejíž součástí je zpravidla obhajoba bakalářské práce. Studium v magisterských studijních programech se řádně ukončuje státní závěrečnou zkouškou, jejíž součástí je obhajoba diplomové práce. Studium v doktorských studijních programech se řádně ukončuje státní doktorskou zkouškou a obhajobou disertační práce.

(7) Dokladem o řádném ukončení studia a o získání akademického titulu je vysokoškolský diplom, v němž je uveden přiznaný akademický titul odpovídající akreditovanému studijnímu programu a dodatek k diplomu. Vysokoškolský diplom spolu s dodatkem k diplomu je předáván zpravidla při slavnostním akademickém obřadu.

(8) V ostatních případech ukončení studia se řídí děkan, nebo rektor, uskutečňuje-li studijní program univerzita, ustanoveními § 56 zákona.

Článek 22 **Zveřejňování závěrečných prací**

(1) Mezi závěrečné práce patří disertační, rigorózní, diplomové a bakalářské práce.

(2) Závěrečné práce odevzdané studentem k obhajobě jsou nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlížení veřejnosti na pracovišti univerzity, na kterém se bude obhajoba závěrečné práce konat.

(3) Závěrečné práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledků obhajoby, jsou zveřejňovány v databázi závěrečných prací univerzity.

(4) Postup zveřejnění, zpřístupnění a archivaci závěrečných prací včetně správy jejich databáze stanoví směrnice univerzity.

Článek 23 **Mimořádné prostředky**

(1) V odůvodněných případech může na písemnou žádost studenta děkan, nebo rektor, uskutečňuje-li studijní program univerzita, udělit studentovi výjimku z ustanovení tohoto studijního řádu. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.

(2) Studentům, jejichž zdravotní stav je příčinou trvalých omezení některých činností souvisejících s jejich studiem, může na jejich žádost děkan, nebo ředitel vysokoškolského ústavu poskytnout úlevy při plnění požadavků stanovených studijním plánem a tímto studijním řádem. Na základě posouzení žádosti stanoví děkan,

nebo ředitel vysokoškolského ústavu postup pro splnění cílů studijního programu jiným způsobem. Poskytnuté úlevy nejsou výjimkou podle odstavce 1.

Část pátá Přechodná a závěrečná ustanovení

Článek 24 Závěrečná ustanovení

- (1) Zrušuje se Studijní a zkušební řád Univerzity Pardubice pro studium v bakalářských a magisterských studijních programech registrovaný ministerstvem dne 1. července 2005 pod č.j. 23 410/2005-30.
- (2) Tento studijní řád byl schválen podle § 9 odst. 1 písm. b) zákona Akademickým senátem univerzity dne 11. dubna 2006.
- (3) Tento studijní řád nabývá platnosti podle § 36 odst. 4 zákona dnem registrace ministerstvem.
- (4) Tento studijní řád nabývá účinnosti dnem 1. října 2006.

prof. Ing. Jiří Málek, DrSc., v. r.

rektor